

[Fisker.]

Nu tager han imidlertid ikke Hensyn hertil. Ved dette Lovforslag vælter han $\frac{1}{3}$ af Amtsskatterne over paa Kommunerne og kræver af disse, at de maa skaffe Pengene til Veje; desuden bibeholdes Amtsraadets Ret efter § 50 til som hidtil af de resterende Amtsskatter yderligere at lægge $\frac{1}{3}$ over paa Kommunerne. Det vil altsaa sige, at over Halvdelen af Amtsskatterne i Fremtiden kan overføres paa Sognekommunerne. Det er klart, at de Vanskeligheder, Kommunerne herigennem vil faa, vil blive meget store.

Den siddende Regering har paa mange andre Omraader læsset Byrder over paa Kommunerne. Her er der Tale om en ny „Foræring“ til Kommunerne paa 10—11 Mill. Kr. nye Skatter. Mener Ministeren da, at der overhovedet ikke er nogen Grænse for, hvad disse Kommuner er i Stand til at bære, eller vil han paa anden Maade stille Forslag om Støtteforanstaltninger til Sognekommunerne af en eller anden Art? Hvis ikke dette skulde være Tilfældet, saa bør man give Sogneraadene Anvisning paa, hvordan de i Fremtiden skal undgaa at sprænge de økonomiske Rammer, indenfor hvilke de har holdt sig hidtil.

Jeg hører, at dette Forslag skal være godkendt af De samvirkende danske Sogneraadforeningers Bestyrelse. Jeg maa tilstaa, at det lyder i høj Grad overraskende. Ministeren siger, at Princippet er godkendt, og det maa selvfølgelig passe, men jeg vil dog gerne hertil bemærke, at det forekommer mig da, at de Herrer, der har siddet i denne Bestyrelse paa dette Tidspunkt, har varetaget andre Interesser end dem, de var sat til at varetage.

Ved denne nye kommunale Byrdes Fordeling paa Sognekommunerne kræver Forslaget, at $\frac{1}{3}$ skal fordeles paa Kommunerne indenfor Amtsrads kredsen efter Folketal. I § 50 i Landkommunalloven kræves der kun $\frac{1}{4}$ fordelt efter Folketal. Man gaar altsaa her et Skridt videre og forlanger et større Beløb end før fordelt pr. Individ. Det er jo ingenlunde givet, at Skatteevnen i en Kommune staar i ligefremt Forhold til Kommunens Indbyggertal. Meget ofte, ja, som Regel, vil jeg sige, er det modsatte Tilfældet. I Landkommuner med Stationsbyer med en stor Arbejderbefolkning vil en Bestemmelse som denne virke overordentlig uretfærdigt, og i de Amtsraad, der har brugt § 50 hidtil, er man særdeles godt kendt med, at det

er en uheldig Regel at fordele en Skattebyrde efter.

Lige saa uheldig finder jeg Bestemmelsen om, at Sogneraadene i Perioden 1927—31 vel kan forandre Ligningsforholdet mellem Beskatning af fast Ejendom og de personlige Skatter, men dog kun saaledes, at Ejendomsskattebeløbet formindskes. Ministeren giver her Anvisning paa at bruge Lejligheden til at gøre Skatteovervæltningen endnu føleligere for de Skatteydere, som ikke har fast Ejendom, men lukker samtidig af for de Sogneraad, som maaske kunde ønske at gaa den modsatte Vej. Dette er et stærkt Indgreb i det kommunale Selvstyre, og hvis ogsaa denne Bestemmelse har været forelagt Sogneraadens Organisation og er godkendt af denne, finder jeg det i højeste Grad mærkværdigt. Ministeren kunde uden Skade ligesom hidtil have overladt til Amtsraadene og Sogneraadene selv i Fællesskab at fastsætte Ligningsforholdet mellem Beskatningen af fast Ejendom og personlig Indkomst eller, om man vilde have haft Ændringer i de gældende Bestemmelser, have overladt det til Sogneraadene alene.

Endelig skal jeg pege paa en besynderlig Mangel ved dette Lovforslag. Vi har her i Tinget under Behandlingen af et andet Lovforslag hørt mange Ord om, at Skattepligt og Valgret er to med hinanden nøje forbundne Begreber; den højtærede Minister og hans Parti har stærkt betonet dette, og konservative Talere har været enige deri. Det kan derfor kun skyldes en kedelig Forglemmelse, at den højtærede Minister, som her i stor Udstrækning flytter Skattepligten fra fast Ejendom over paa Kommunerne og paa den enkelte, ikke samtidig har stillet Krav om ændrede Valgregler ved Amtsraadsvalgene.

Den højtærede Minister har ikke gjort dette. De nuværende Valgregler, hvorefter en Kommune med 300—400 Indbyggere kan vælge 3 Valgmænd, og en anden Kommune med 2 200—2 300 Indbyggere kan vælge 4, er bibeholdt. I Overensstemmelse med den af Ministeren ved anden Lejlighed hævdede Opfattelse maatte man dog kunne vente, at man sammen med Forslaget om at udvide Skattepligten til Amtskommunerne ogsaa havde udvidet Valgretten til Amtsraadene, men her følges Valgret og Skattepligt jo ingenlunde ad.

Det kan dog ikke være, fordi det væsentlig er Arbejderklassen og Smaakaarsfolk, det i begge Tilfælde gaar ud over, at man i det ene Tilfælde hævder Prin-